

למעלה ולמטה ויהיה דומה לך בכל? מעשה המלך הקדוש, שמים וארץ. אבל הם (ישעיה מד) תהו וחמודיהם כל יועילו. בקדוש-ברוך-הוא פתוב בראשית ברא אלהים וכו', במלכותם פתוב והארץ היתה תהו ובהו.

אמר רבי שמעון לחברים, בני הלולא זו, כל אחד מכם יקשט קשוט אחד לפלה. אמר לרבי אלעזר בנו, אלעזר, תן מתנה אחת לפלה, שהרי מחר יסתפל (הקדוש ברוך הוא) [נ"א ב] כש'יכנס לחפה באותם שירים ושכחים (אצטרות וצמידים) שנותנים לה בני ההיכל לעמד לפניו.

פתח רבי אלעזר ואמר, (שיר ג) מי זאת עלה מן המדבר וגו'. מי זאת - הכלל של שני קדושים של שני עולמות בחבור אחד וקשר אחד - עלה ממש להיות קדש קדשים. שהרי קדש קדשים מ"י, ומתחבר עם זא"ת כדי להיות עולה, שהיא קדש קדשים. מן המדבר - שהרי מן המדבר ירשה להיות פלה ולהכנס לחפה. ועוד, מן המדבר היא עולה, כמו שנאמר (שיר ד) ומדברך נאווה. באותו מדבר של לחש בשפתים היא עולה.

ושנינו, מהו שפתוב (שמואל א-ד) האלהים האלה אלה הם האלהים המפים את מצרים בכל מפה במדבר, וכי כל מה שעשה להם הקדוש ברוך הוא במדבר היה? והרי בישוב זה היה! אלא במדבר - בדבור, כמו שנאמר (שיר ד) ומדברך נאווה, וכתוב (תהלים עה) ממדבר הרים. גם כן עלה מן המדבר - מן המדבר ודאי. באותו דבר של הפה היא עולה ונכנסת בין פנפי האמא, ואחר כן בדבור יורדת ושורה

קדישא דיעביד ולהוי כמוך עילא ותתא. ויהא דמי לך בכל, עובדא דמלכא קדישא שמים וארץ, אבל אנון (ישעיה מד) תהו וחמודיהם כל יועילו. בקודשא בריך הוא כתיב בראשית ברא אלהים וגו', במלכותם פתיב והארץ היתה תהו ובהו.

אמר רבי שמעון לחברייא בני הלולא דא, כל חד מנכון יקשט קשוטא חד לפלה. אמר לרבי אלעזר בריה. אלעזר הב נבזבזא חד לפלה דהא למחר אסתפל (קדשא בריך הוא) (נ"א ב) פד יעול לחופה באנון שירין ושבחין דיהבו לה בני היכלא לקיימא קמיה.

פתח רבי אלעזר ואמר (שיר השירים ג) מי זאת עולה מן המדבר וגו', מי זאת דתרין קדושין דתרין עלמין בחבורא חדא וקשורא חדא. עולה ממש למהוי קדש קדשים. דהא קדש קדשים מ"י. ואתחברא בזא"ת. בגין למהוי עולה דאיהי קדש קדשים. מן המדבר דהא מן המדבר ירתא למהוי כלה ולמיצל לחפה. תו מן המדבר איהי עולה כמה דאת אמר, (שיר השירים ד) ומדברך נאווה בההוא מדבר (דף י"ב) דלחישו בשפוון איהי עולה.

ותנינן מאי דכתיב, (שמואל א ד) האלהים האדירים האלה אלה הם האלהים המפים את מצרים בכל מפה במדבר. וכי כל דעבד לון קדשא בריך הוא במדבר הוה, והא בישובא הוה. אלא במדבר, בדבורא, כמא דאת אמר, (שיר השירים ד) ומדברך נאווה. וכתוב, (תהלים עה) ממדבר הרים. אוף הכי עולה מן המדבר, מן המדבר ודאי. בההיא מלה דפומא איהי סלקא ואעלת בין גדי דאמא, ולבתר בדבורא

מלה דפומא איהי סלקא ואעלת בין גדי דאמא, ולבתר בדבורא